

POUTNÍK

ROČNÍK IV
DUBEN 2000

SVATOPOSTNÍ IMPULS - DVANÁCT HVĚZD SV. JANA OD KŘÍŽE

Máme za sebou první týdny postní doby v tomto Jubilejním roce 2000. Měla by nám pomoci dobře prožít nejen blížící se velikonoce, ale také posílit náš duchovní život. Z předcházejících let možná máme zkušenosti, jak to většinou s našimi postními předsevzetími dopadlo. Ještě se nám snad podařilo dodržet půst na Popeleční středu a Velký pátek. Ale ostatní dny se příliš nelišily od těch ostatních v našem každodenním životě.

Nedávno jsem si ve své knihovničce bezděčně vytáhl spis od sv. Jana od Kříže (kněz a učitel církve, řeholník - karmelitán, který se narodil v roce 1542 a zemřel 14. 12. 1591 ve Španělsku. Byl to současník sv. Terezie z Avily, známý reformátor karmelitského řádu a autor mnohých významných duchovních spisů, např. Výstup na horu Karmel). Když jsem ho četl poprvé, připadal mi složitý a duchovně vzdálený. Asi po dvou týdnech jsem se k němu opět vrátil a pohled na oněch dvanáct hvězd, o kterých se autor zmiňuje, mi byl již bližší a důvěrnější. Myšlenky a rady sv. Jana od Kříže jsem začal vidět jako dvanáct hvězd, které nám pomáhají dobře se orientovat na naší plavbě životem a které nám dopřejí bezpečně doplout do přístavu Božího království. Jsem přesvědčen, že tyto hvězdy sv. Jana nejsou dobré jen pro řeholníky, ale mohou promluvit i do našeho duchovního života. Tak tedy jaké jsou ony hvězdy:

1. Lásky k Bohu - sv. Jan vidí jako důkaz naší lásky k Bohu Stvořiteli a Vykupiteli naše věrné plnění jeho svaté vůle. Konkrétně se jedná o poctivé zachování desatera, o plnění stavovských povinností v rodině a zaměstnání, tak jak velí jejich řád a v neposlední řadě umění opustit tento řád, když si to žádá.

2. Lásky k bližnímu - nejedná se o naše chvilkové citové rozpoložení, ale spíše vidíme potřeby druhého a podle svých možností je naplňujeme dobrem. Druhý, se kterým se setkáváme, není pro nás jen osobou, ke které se stavíme podle toho jak je nám prospěšná. Setkání s bližním v dané chvíli a situaci má nás utvrdit v dobrém. Pochopitelně, že nemůžeme vždy bližnímu ve všem vyhovět, ale můžeme dát právě tuto pozornost, dobré slovo, konkrétní pomoc v nesnázi.

3. Poslušnost - nejde jen o požadavek poslušnosti dětí vůči rodičům, je zde také poslušnost věřícího vůči církevní autoritě, poslušnost, kterou vyžaduje dobro v dané společnosti. Jako příklad uvádím, že je důležitější dělat věci v jednotě s rozhodnutím místního biskupa (třebaže mám o nich své pochybnosti), než si je zařadit po svém.

4. Chudoba - není dost dobře možné, aby křesťanské rodiny žily takovou chudobu jako řeholníci či Bohu zasvěcené osoby. Sv. Jan od Kříže upozorňuje, že ale i řadový věřící může dát vše nadbytečné do oběhu, aby tak byl co nejvíce odpoután od věcí tohoto světa, které ho vzdalují od Boha. Je třeba mít jen to, co je důležité. Mít například dvoje pěkné šaty, ale ne mít plný šatník. Mít potřebné vybavení bytu, ale není třeba luxusního nábytku. Stejně tak v duchu chudoby je, věci, které jsem si koupil, nezištně půjčovat druhým.

5. Čistota - právě v dnešní přeseexualizované době je třeba, chránit své nitro od žádostivosti. Hříchy smyslnosti a proti 6. přikázání začínají žádostivým pohledem. Není od věci proto „cenzurovat“ televizní pořady, na které se díváme, časopisy, které se nám dostávají do rukou. A pokud v něčem hřeším, měl bych co nejupřímněji své hříchy proti čistotě vyznat ve svátosti smíření. Jistě, že mne to pokoří, ale je to dobře a já budu mít novou sílu lépe bojovat s příštím pokušením.

6. Společná modlitba - sv. Jan nemyslí jen společné liturgické modlitby v kostele, ale nabádá nás k pravidelným modlitbám v rodině při různých příležitostech. Zde se nabízí možnost obnovit společné večerní modlitby manželů i rodičů s dětmi. Nejedná se o délku modlitby, ale o její pravidelnost a upřímnost.

7. Kajícnost - sv. Jan o této oblasti říká: „Chtěl bych přesvědčit věřící o tom, že cesta k dokonalosti nespočívá v množství modliteb, úkonů zbožnosti a v duchovních zážitcích. Ale cesta k dokonalosti spočívá v jedné jediné věci: v umění zapřít sami sebe uvnitř i navenek, neutíkat před utrpením a zmařit sama sebe ve všem.“ A svatá Terezička na jiném místě poznamenává: „Dříve než zemřeme ranou meče, musíme umírat píchnutím špendlíku.“ Je tedy dobře vidět v kajícnosti jak skutky duchovního a tělesného milosrdenství, tak i konkrétní sebezápory.

8. Sebezápory - chci-li prohloubit svůj duchovní život, potom je nezbytné pravidelně se zapírat. A to tělesně - například mít méně pohodlí, dát si obyčejné jídlo místo svého oblíbeného pokrmu, klečet při osobní modlitbě v pokoji. Je třeba zapírat se také duševně - nerozčilovat se při čekání v dlouhé řadě na úřadech, nekomentovat nálady druhých, v klidu přijmout výtku

a napomenutí druhého. A nakonec i zapírat se duchovně - věrně se modlit, i když necítím z modlitby žádnou radost, zpovídat se, i když se hříchy opakují.

9. Pokora - je třeba v sobě ničit nejrůznější projevy pýchy a povýšenosti. Nemít například v rozhovoru poslední slovo, kterým se obhájím proti výtce druhého. Dostávat postupně do svého podvědomí skutečnost, že jsem jen „prach a popel“, který z Boží milosti je určený pro Boží království. Pokora mne učí nezakládat si na ničem čeho jsem dosáhl, naopak umět se upřímně radovat z úspěchů svých bližních.

10. Modlitba - je dvojí ústní a vnitřní. Při ústní modlitbě dbám na slova, která vyslovuji. Při vnitřní modlitbě se jedná o tok myšlenek díky, chval a proseb, které vysílám Pánu Bohu. Sv. Terezie z Avily říká: „Vnitřní modlitba není nic jiného než intimní vztah přátelství, časté prodlévání mezi čtyřma očima s tím, kým se cítíme milováni... Ne pouze proto, že to vyžaduje Jeho království, ale Bůh a duše si rozumějí jako dva přátelé, kteří nepotřebují slov k tomu, aby si projevíli lásku, kterou k sobě cítí.“

11. Mlčení - vůči bližním neznamená naše mlčení především nemluvit, ale znamená „mlčení“ našeho já. Před bližním, který má potřebu nám něco říci, je třeba zachovat ticho a naslouchat mu. Promluvit až v okamžiku, kdy potřeba bližního žádá naše slovo. Aktivní mlčení je projev lásky.

12. Pokoj - nastává ve chvíli, kdy jsme nástroji plnění Boží vůle, kdy naše nitro je svobodné od svého já, kdy v duchovním smyslu objímáme Ježíše ukřižovaného.

Draží bratři a sestry, přeji vám všem, abyste se nechali těmito hvězdami sv. Jana od Kříže oslovit a požehnaně dokončili postní dobu - čas milosti a spásy.

Otec Pavel

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ OTCE ARCIBISKUPA OTČENÁŠKA

Ve středu 10. listopadu 1999 ve 20.00 hod. v pořadu Curriculum vitae vysílala ČT 2 velice zajímavý rozhovor s emeritním sídelním biskupem hradeckým, arcibiskupem ThDr. Karlem Otčenáškem. Pořad přiblížil divákům pokorného služebníka Božího. Podrobněji se lze o jeho životních cestách dozvědět z almanachu „Svědectví politických vězňů okresu Rychnov nad Kněžnou“.

Vzhledem k tomu, že Otec arcibiskup slaví v roce 2000 svá významná životní jubilea (80 let života, 55. výročí kněžského svěcení, 50 let od vysvěcení na biskupa a 10 let od uvedení do biskupského úřadu), otiskujeme pasáž z této knihy.

„Karel Otčenášek se **narodil 13. dubna 1920** v Českém Meziříčí v rodině venkovského koláře. Na přímluvu místního faráře ho rodiče dali na arcibiskupské gymnázium v Praze, kde mu byla poskytnuta studijní podpora. Po maturitě ho biskup královéhradecké diecéze ThDr. Mořic Pýcha poslal studovat na papežskou kolej Nepomucenum do Říma. Karel Otčenášek tam prožil válku se všemi jejími útrapami.

Po vysvěcení se vrátil do své vlasti. V roce 1948 kaplanoval v Žamberku, kde zastupoval uvězněného vikáře P. Jakubce. Už za jeho působení v Žamberku si komunisté uvědomili, jak nebezpečného soupeře v něm mají. Nikdo z nich se prý nevyznal v marxismu tak dobře, jako nový kaplan.

Poněvadž se počítalo, že církev bude muset přejít „do katakomb“, až její oficiální představitelé budou uvězněni nebo zlikvidováni, byl **30. dubna 1950 tajně vysvěcen na biskupa**, sotva třicetiletý. Biskup Pýcha k obřadu ve své soukromé kapli využil nepozornosti jej střežících estébáků, kteří připravovali oslavy 1. máje. Brzy potom byl mladý biskup zatčen a uvězněn.

Když se věznění biskupové a kněží potají dozvěděli o smrti Stalina, poklekli a modlili se, a to i za duši tohoto masového vraha. Překvapil je při tom dozorce a rozkřikl se: „Svět se rmoutí a vy děkujete Bohu!“ Po převozu do vyšetřovací vazby v Pardubicích si musel obléknout špinavou zakrvácenou košili, a čekal, že bude popraven. Rozsudek nakonec zněl: 13 let vězení pro velezradu. Jen zdálky směl uvidět svou maminku, naposled v životě.

Následovaly „nápravné tábory“ Mírov, Leopoldov. Někteří spoluvězni nevydrželi nelidské podmínky a sami si vzali život. Zejména ti, co dostali dopis se slovy: Táto, už nejsi náš. Děti se tě zříkají.“

Propuštěn byl roku 1962. Pracoval pak v opočenské mlékárně při výrobě Sunaru. Po opakovaných intervencích z Říma mu bylo roku 1965 povoleno působit jako farář v Trmicích u Ústí nad Labem. Do jeho farnosti tam patřily i Stadice Přemysla Oráče. Měl tedy mezi farníky i Přemyslovce, jak se žertem chlubil přátelům.“

Konečně přišla „sametová revoluce“. **V lednu 1990** byl téměř sedmdesátiletý Karel Otčenášek za přítomnosti vzácných hostů, včetně prezidenta Havla, **uveden do služby biskupa** v diecézi Hradec Králové. Nakonec se mu dostalo ještě zcela vyjimečného ocenění, když mu papež Jan Pavel II. udělil v září 1998 titul arcibiskupa.

K četným gratulantům otce arcibiskupa Karla se v těchto dnech připojuje i naše farnost Dolní Čermná, která, i přes nepřítelství komunistické totality, zůstala věrna Bohu i jemu. Ať Pán Bůh jej ve zdraví provází dalšími léty! Otče arcibiskupe Karle, děkujeme Vám.

(js)

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (18. ČÁST)

Řád bosých bratří Blahoslavené P. Marie z hory Karmel - bosí karmelitáni (OCD)

Řád vznikl v r. 1200 ve Svaté zemi na svazích hory Karmel, kde bratři žili v klášteře podle evangelijní chudoby. Brzy se řád rozšířil do Evropy. V 16. století řád výrazně zreformovali dva Španělé: sv. Jan z Kříže mužskou větev a sv. Terezie z Avily ženskou větev. Reformovanému řádu se poté začalo říkat „bosí“. Reformovaný řád potvrdil papež Klement VIII. v r. 1593.

Do Čech přišel řád bosých karmelitánů v roce 1624. Založili klášter v Praze u kostela Panny Marie Vítězné na Malé Straně. Roku 1628 darovala tomuto kostelu Polyxena z Lobkovic, dcera španělské hraběnky de Lara, sošku Dítěte Ježíše, které se proslavilo jako Pražské Jezulátko. Další klášter byl založen v Pacově. Oba kláštery byly za Josefa II. zrušeny. Klášter u Pražského Jezulátka byl opět obnoven až počátkem 19. století. V roce 1950 byli mniši nuceně vystěhováni, internováni, a klášter byl uzavřen. Druhého obnovení se řád dočkal až v roce 1990, kdy se bosí karmelitáni vrátili do Prahy z polského Krakova. Konventy mají v Praze a v Horní Lomné.

Představeným řádu je generál, sídlící v Římě. Provincii řídí provinciál. Jednotlivé kláštery mají převora.

Řád se řídí řeholí sv. Alberta Jeruzalémského a sv. Jana od Kříže. Členové řádu se dělí na kněze a laické bratry, kteří se podílejí na společné práci a apoštolském poslání řádu. Bosí karmelitáni, i když kladou na první místo modlitbu a rozjímání, se věnují také apoštolátu ve formě kázání, duchovních cvičení a také učí.

Řeholní oděv se skládá z tmavohnědé tuniky s kapucí, škapulíře, koženého řemenu. Oděv doplňuje bílý liturgický plášť.

Noví kandidáti by nejprve měli poznat řeholi častými návštěvami kláštera. Po rozhodnutí následuje postulát, který obvykle trvá jeden rok. Následuje noviciát, který trvá též jeden rok. Období dočasných slibů je nejméně tříleté. Pak může bratr složit sliby slavné. Po nich mohou bratři přijmout jáhenské svěcení nebo po dalších studiích kněžské.

Kontaktní adresa:

Klášter Pražského Jezulátka
Karmelitská 9
118 00 Praha 1

Řád bosých mnišek Blahoslavené P. Marie z hory Karmel - bosé karmelitky (OCD)

Ženská větev Řádu karmelitánů vznikla za reformy bl. Jana Soretha, který byl generálním představeným. Sestry žily v klauzuře. Původní řehole byla zmírněna a tehdy začala upadat kázeň. K původní přísné spiritualitě přivedla řád sv. Terezie z Avily (1515 - 1582) a sv. Jan od Kříže (1542 - 1591). Řád se tehdy rozdělil na Řád karmelitánů a Řád bosých karmelitánů, a to jak větev ženská, tak i mužská. První konvent bosých karmelitek vznikl v Avile roku 1563.

Do Čech přišly bosé karmelitky v roce 1656 do Prahy ke kostelu sv. Josefa na Malé Straně. Jejich příchod je spojen se jménem Marie Elekty od Ježíše (Caterina Tramazzoli, 1605 - 1663). Ta si za pouhých sedm let života v Praze získala úctu a lásku všech Pražanů. Úcta jejímu neporušenému tělu na Karmelu je prokazována dosud. Za Josefa II. byl klášter zrušen a sestry musely Prahu opustit. Ale již roku 1792 jim byl umožněn návrat do Prahy. Konvent obnovily u sv. Benedikta na Hradčanech, nikoliv u sv. Josefa. Tam bylo přeneseno i neporušené tělo bl. Marie Elekty. V roce 1950 byly nuceně vystěhovány a klášter zabrán. Do svého kláštera se mohly vrátit až 1. dubna 1992, kdy mohla být opět uzavřena klauzura.

Řeholnice tvoří s bosými karmelitány jednu řeholní rodinu v církvi, jejíž hlavou je řádový generál se sídlem v Římě. Jednotlivé domy jsou samostatné, s vlastními tradicemi, mohou však vytvářet i federace klášterů. V čele kláštera je převorka.

Bosé karmelitky se řídí řeholí sv. Alberta Jeruzalémského. Vedou kontemplativní život v klauzuře (rozjímají dnem i nocí o zákoně Páně), žijí v samotě (každý at' přebývá ve své cele), v chudobě o postu a mlčení, samozřejmě také pracují. Další rysy spirituality: modlitba a sebeobět' za kněze, misionáře a spásu všech lidí, duchovní život, askese, služba církvi. Aktivní apoštolát řehole vylučuje. Sestry se plně věnují svému poslání. Vydělávají si výrobou keramických předmětů, šitím bohoslužebných rouch a zdobením svící pro různé příležitosti. Od roku 1995 se připravuje založení nového Karmelu v Dačicích.

Řeholní oděv tvoří hnědý hábit s koženým pásem a škapulíř přehozený přes bílou toku a černý závoj. Novicky a sestry s časnými sliby nosí závoj bílý. Kříž na levé straně prsou je symbolem následování Krista. Ke slavnostním příležitostem sestry oblékají bílý plášť a vrchní závoj.

Kandidátky, které chtějí vstoupit do řádu musí být oddané modlitbě, být inteligentní, schopné pochopit duchovní věci, mít zdravý smysl pro zodpovědnost. Dobré tělesné zdraví a duchovní vyrovnanost a vytrvalost jsou nutné pro přísnou klauzuru. Zkušební život v klášteře trvá tři měsíce. Postulát je půlroční až roční. Noviciát trvá jeden až dva roky, podmínkou je věk 18 let. První sliby se skládají na tři roky a lze je obnovit na dobu dalších pěti let. Po jejich uplynutí skládá sestra sliby slavné.

Kontaktní adresa:

Klášter bosých karmelitek
Karmel sv. Josefa
Hradčanské náměstí 184/3
118 00 Praha 1

(zpracoval js)

PODĚKOVÁNÍ

„Klaním se Ti, Bože můj, a miluji Tě z celého srdce. Děkuji Ti, že jsi mě stvořil, křesťanem učinil a tento den zachoval.“ Tak začíná modlitba, kterou se před spaním modlím. Kolikrát po těžkém a únavném dni odříkávám slova automaticky, aniž bych si do hloubky uvědomila jejich význam. Jindy si však jejich smysl plně uvědomuji a nesmírně si jich vážím.

Nedávno náš nejmladší syn utrpěl těžký úraz, náhle se všechno změnilo. Ze zdravého šestnáctiletého chlapce plného života a energie se stal pacient na intenzivní péči, bez možnosti pohybu, odkázán pouze na pomoc lékařů a sestřiček. Jeho stav byl dost vážný, hlavně první dny, kdy jeho úraz, zlomení krční páteře, byl ještě komplikován zasaženými plícemi a hrozil zápal plic. Dovedete si představit pocity matky, když je dítěti zle. Jak v těžkých chvílích pomoci? Nezbyvá než čekat a modlit se! A právě tady nás potěší vědomí, že člověk není až tak bezmocný a osamocený ve svém trápení. Dva dny po synově úrazu, v době, kdy se lékaři rozhodovali, zda bude muset podstoupit složitou operaci páteře, při dětské mši svaté Otec Pavel požádal věřící, aby se za Pavla modlili. V modlitbě je síla, zvláště když se za společnou věc modlí více lidí.

Snad je to jen náhoda, snad ne, ale od úterka se zdravotní stav našeho syna začal podstatně měnit k lepšímu. Doktoři zpevnili zlomenou páteř konstrukcí (bez operace), se kterou se může pohybovat, vyšetření ukázalo, že mícha je neporušená a hrozba zápalu plic pominula, takže mohl i lépe dýchat. Za pár dní nám ho přivezli domů. Bude to sice ještě nějaký čas trvat, než bude v pořádku a bude moct užívat života jako dřív, snad teď už jen s větší rozvahou, poučen, co rizika přinášejí. V brněnské úrazové nemocnici ho chválili, prý tam ještě neměli případ, aby se tak rychle a dobře dostal z tak těžké situace. Je mladý a silný, ale hlavně není na své trápení sám!

Tímto děkuji všem, kteří na něho ve své modlitbě vzpomněli a přispěli tak k jeho uzdravení. Dostávají tak i svůj význam slova: „...děkuji Ti, že jsi mě stvořil, křesťanem učinil ...“.

Jana Marková, Petrovice

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Pá 7.4. – 19.00 hod.	Koncert Mládežnické dechové hudby z Jablonného nad Orlicí v sále Kulturního domu v Jablonném nad Orlicí
Pá 14.4. – 19.00 hod.	Jarní koncert Podorlického dětského pěveckého sboru v sále Kulturního domu v Jablonném nad Orlicí
Ne 16.4. – 18.00 hod. Výstava potrvá do 5.5.	Vernisáž výstavy – Junák středisko Jablonné nad Orlicí u příležitosti 55. výročí založení. Budou vystaveny deníky, kronika, fotografie, výrobky z činnosti. Otevřeno Po-Pá 10-12 13-17, So 9-12 Informační centrum na náměstí v Jablonném nad Orlicí
Po 17.4. – 19.30 hod.	Hity muzikálů – Pavla Břinková a Jan Ježek sál Kulturního domu v Letohradě
Čt 27.4. – 19.30 hod.	Pěvecký recitál – Dagmar Pecková, klavírní doprovod Prof. J. Šaroun Kostel sv. Václava v Letohradě . Před koncertem proběhne vyhlášení cen města Letohradu.
Ne 30.4. – 19.30 hod.	„... adam zatknout i policii“ - divadlo podle Moliérova Lakomce uvádí divadelní soubor VICENA z Ústí nad Orlicí. Sál Kulturního domu v Jablonném nad Orlicí

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V dubnu oslaví:

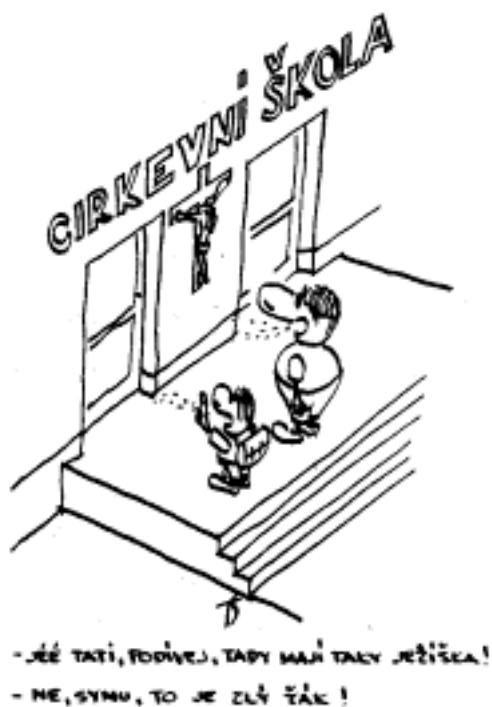
2. 4.	70 let	paní Jiřina Holečková	z Dolní Čermné č. 281
3. 4.	79 let	paní Věra Dušková	z Verměřovic č. 66
3. 4.	76 let	pan Jiří Motl	z Dolní Čermné č. 68
9. 4.	94 let	pan Josef Výprachtický	z Verměřovic č. 54
12. 4.	93 let	paní Emílie Vintrová	z Horní Čermné č. 224
23. 4.	75 let	paní Jiřina Stejskalová	z Verměřovic č. 136
24. 4.	75 let	paní Božena Smejkalová	z Dolní Čermné č. 226
26. 4.	70 let	paní Filomena Junková	z Petrovic č. 42
27. 4.	76 let	paní Jaroslava Marková	z Petrovic č. 31

*Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji
a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.*

Otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Duben 2000				
2.4.	Ne	4. neděle postní	7.30	Formánkovi 202
			10.30	Macháčkovi 180
9.4.	Ne	5. neděle postní	7.30	Marešovi 264
			10.30	Menclovi 193
16.4.	Ne	Květná neděle	7.30	Zpěvákovi 195
			10.30	Marešovi 172
20.4.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	Formánkovi 83
21.4.	Pá	Velký pátek	18.00	Bláhovi 457
23.4.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně	7.30	p. Faltusová 128
			10.30	Němečkoví 170
24.4.	Po	Pondělí velikonoční	7.30	Faltusovi 128
30.4.	Ne	2. neděle velikonoční	7.30	Langrovi 173
			10.00	p. Mikulová 162
Květen 2000				
7.5.	Ne	3. neděle velikonoční	7.30	Šebrlovi 80
			16.00	Kunertovi 125
14.5.	Ne	4. neděle velikonoční	7.30	Kunertovi 458
			16.00	p. Hrdinová 139
21.5.	Ne	5. neděle velikonoční	7.30	Kubíčkoví 140
			16.00	p. Jandová 129
28.5.	Ne	6. neděle velikonoční	7.30	p. Hampl 144
			16.00	Jurenkovi 160

K ZAMYŠLENÍ

DESATERO POKOJE - JAN XXIII. (1881 - 1963)

Jen pro dnešek

se budu snažit prožít den, aniž bych chtěl vyřešit problém svého života najednou.

Jen pro dnešek

budu co nejpečlivěji dbát na své vystupování, abych se choval důstojně, nebudu nikoho kritizovat a už vůbec se nebudu snažit někoho korigovat nebo napravovat... jenom sám sebe.

Jen pro dnešek

budu šťasten v jistotě, že jsem stvořen pro štěstí... nejenom na onom, ale také na tomto světě.

Jen pro dnešek

se přizpůsobím okolnostem, aniž bych vyžadoval, aby se okolnosti přizpůsobily mým přáním.

Jen pro dnešek

věnuji deset minut svého času dobré četbě. Dobrá četba je pro život duše stejně nutná, jako je výživa nutná pro život těla.

Jen pro dnešek

vykonám dobrý skutek a nebudu o tom vyprávět.

Jen pro dnešek

vykonám něco, do čeho se mi vůbec nechce. A kdybych se snad cítil uražen, dám si pozor, aby to nikdo nezpozoroval.

Jen pro dnešek

si připravím přesný program. Možná jej přesně nedodržím, ale určím si jej. A budu se chránit před dvěma zly: před chvatem a nerozhodností.

Jen pro dnešek

budu pevně věřit, že dobrotivá Boží prozřetelnost se o mne stará, jako by mimo mne nebylo nikoho na světě. Budu tomu věřit, i kdyby okolnosti nasvědčovaly opaku.

Jen pro dnešek

nebudu mít strach. Obzvláště nebudu mít strach se radovat ze všeho, co je krásné a věřit v dobrotu.

Je mi dáno po dobu dvanácti hodin vykonávat dobro; kdybych si měl myslet, že to mám konat po celý život, vzalo by mi to patrně odvalu.

V jednom farním časopise jsem narazila na Desatero pokojů Jana XXIII. Určitě mi dáte zapravdu, že je to nádherný proud nám tak blízkých myšlenek a postřehů, že by stálo zato, se nad některými zamyslet. Zvláště nyní - v postní době.

(EJ)

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Čas utíká jako voda a my již prožíváme třetí neděli postní doby. Doby přípravy na nadcházející slavení Velikonoc. Svátků pro nás tak nesmírně důležitých a krásných. Postní doba se nám může zdát od Popeleční středy poměrně dlouhá, ale je třeba, abychom měli čas se ztišit a přemýšleli o sobě, abychom se připravili na velkou oslavu toho, že nás Pán Ježíš svou smrtí na kříži vykoupil a dal nám tak život věčný. Je pochopitelné, že když se řekne před dětmi slovo Velikonoc, okamžitě je spojí s pomlázkou a s tím, že něco dostanou. To samozřejmě k Velikonocům patří, ale nemělo by zůstat jen u toho, aby nám neunikla ta skutečná podstata těchto svátků.

Postní doba trvá 40 dnů. My se s tímto číslem setkáváme při čtení Písma svatého vícekrát. Víme třeba, že Pán Ježíš se 40 dnů postil na poušti. Poté, co přijal od Jana Křtitele křest, věděl, že jeho čas v tesařské dílně v Nazaretě skončil a že nastává chvíle, kdy začne vykonávat své zvláštní životní poslání. Předtím si však chtěl vše pořádně

rozmyslet a modlit se za svůj úkol k nebeskému Otci. Proto odešel sám na poušť. Uvědomoval si, jak se k němu budou lidé chovat a že ho nakonec ukřižují, ale přesto ochotně Boží záměr přijal. Nezlomilo ho ani ďáblovu pokušení.

Dovedete si představit, děti, jak to muselo být těžké - o samotě - v poušti, na horkém slunci a v rozpáleném písku, bez potravy...

A my občas ohrujeme nos nad krajícem chleba a nebo si vymýšlíme, co nám chutná a co ne. Zkusíme si v postní době něco občas odříci? Něco, co nám chutná, co rádi mlsáme a budeme přitom myslet na Pána Ježíše?

Dnes si obrázek dotvořte spojováním jednotlivých čísel. Těm nejmenším určitě rádi pomohou rodiče nebo sourozenci. Až obtáhnete obrysy, můžete jej vybarvit. Poznáte, co je na něm znázorněno?

(Otazníček)

PRO STARŠÍ

V lednovém čísle Poutníka se psalo o Jubilejním roce a různých poutích, kterých je možné se letos zúčastnit. Jejich názvy jste hledaly v osmisměrce. Jedním z nich byla i Libice nad Cidlinou. Do tohoto místa budou směřovat kroky mnoha poutníků právě 29. dubna 2000. Bude zde odhaleno sousoší bratří sv. Vojtěcha a Radima za účasti našich biskupů a dalších významných osobností. Také zde oslaví arcibiskup Karel Otčenášek nádherné výročí - 50 let od vysvěcení na biskupa. Určitě tato pouť naší pozornosti neunikne. Ale teď bychom si mohli trochu přiblížit osudy obou světců.

Svatý Vojtěch, biskup a mučedník z X. století

Pocházel z českého knížecího rodu Slavníkovců. Narodil se kolem roku 956 na hradě Libici. Roku 981 přijal kněžské svěcení z rukou prvního pražského biskupa Dětmara a po jeho smrti nastoupil na jeho místo v mladém věku 27 let. Horlivě usiloval o odstranění různých dobových zlořádů, čímž pochopitelně proti sobě poštvál část kléru i některé mocné šlechtice. Potíže rostly a po pěti letech svatý Vojtěch odešel z Prahy do Itálie. Velice ho tam ovlivnil řeholní život a tak se po opakovaných žádostech vrací do Prahy jako řeholník a misionář. Ne na dlouho. Spory opět narůstaly, takže Vojtěch odchází do římského kláštera.

Roku 996 začíná poslední a nejslavnější údobí života sv. Vojtěcha. Papež přijal jeho návrh odejít do některé pohanské země jako misionář. Vojtěch tedy odešel hlásat evangelium pohanským Prusům. O tom, že to nebylo v tehdejší době vůbec snadné, svědčí i fakt, že jeho misionářskou činnost záhy ukončila mučednická smrt 23. 4. 997. Jeho ostatky dal Boleslav Chrabrý pohřbit v Hnězdně. Díky misionářské činnosti lze na sv. Vojtěcha pohlížet jako na osobnost mezinárodního významu.

Svatý Radim (Gaudencius), biskup z XI. století

Podle historických pramenů to byl jeden ze šesti bratří sv. Vojtěcha. Stejně jako Vojtěch také Radim unikl smrti při dobytí hradu Libice i následnému vyvraždění rodu Slavníkovců (r. 995), protože doprovázel svého bratra na cestě do Itálie, kde spolu s ním vstoupil do římského benediktinského kláštera.

S bratrem se znovu také vrací domů do Čech na opuštěný pražský stolec. Po nových výtržnostech na pražském hradě následoval Vojtěcha na další cestě ke dvoru císaře Oty III. Tam se dozvěděli o vyvraždění jejich rodu a rozhodli se, že se do Čech již nevrátí. Odešli tedy hlásat evangelium pohanským Prusům na hranici polského království. Vojtěch byl zabit, ale Radim unikl a zůstal v Polsku.

Byl jmenován prvním hnězdenským arcibiskupem. Znamější je pod svým řeholním jménem Gaudencius.

Četly jste pozorně? Který z obou bratrů dosáhl vyšší hodnosti?

(Podle knihy V jednom společenství)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka - EKUMENISMUS

(1. Archa, Egypt 2. Jablko, Eva 3. Et, Saulovo 4. Rudé moře 5. Amen, Ester 6. Slavnosti 7. Víno, Izáka 8. Genesis, SZ 9. Šalamoun 10. Matouš, MMI 11. Nevěsta, AD) (EJ)

DUCHOVNÍ OBNOVA V NAŠÍ FARNOSTI

V sobotu 1. dubna t.r. proběhne v naší farnosti **postní duchovní obnova**, kterou povede **P. Karel Pavlíček**, děkan z Pozořic u Brna.

Program duchovní obnovy:

sobota 1.4. v 8.00 h. ranní mše svatá
v 8.45 h. 1. promluva
v 10.00 h. 2. promluva a po ní příležitost ke sv. zpovědi
v 15.00 h. 3. promluva a po ní příležitost ke sv. zpovědi

Mše svatá a příležitost ke svátosti smíření - ve farním kostele v Dolní Čermné

Přednášky na téma „**Rodinný život ve světle evangelia**“ - v sále orlovný v Dolní Čermné

Přeji vám, abyste podle svých možností využili této duchovní obnovy a udělali si na tento den čas. Budou to pro nás chvíle, kdy se můžeme ztišit, nechat se oslovit samotným Pánem života.

Otec Pavel

FARNÍ KALENDÁŘ

So 1.4.	Duchovní obnova dolnočermenské farnosti - povede P.Karel Pavlíček, děkan z Pozořic u Brna. Orlovna v Dolní Čermné
St 5.4. – 18.00 h.	Společné udílení svátosti nemocných - farní kostel v Dolní Čermné
Čt 6.4. – 18.00 h.	Společné udílení svátosti nemocných - filiální kostel ve Verměřovicích
Ne 9.4. – 15.00 h.	Křížová cesta v podání Cecilské hudební jednoty z Ústí nad Orlicí - farní kostel v D. Čermné
Ne 16.4. – 14.00 h.	Květná neděle - kající bohoslužba a příležitost ke sv. zpovědi - farní kostel v Dolní Čermné
Út 18.4. – 18.00 h.	Společné udílení svátosti nemocných - filiální kostel v Petrovicích
Čt 20.4. – 18.00 h.	Zelený čtvrtek – památka Večeře Páně - obřad Umývání nohou - farní kostel v D. Čermné . Po obřadech následuje Svatá hodina .
Pá 21.4. 15.00 h. 18.00 h.	Velký pátek - pobožnost Křížové cesty na Mariánské Hoře památka umučení Páně ve farním kostele v Dolní Čermné Po skončení obřadů bude společná adorace u Božího hrobu - farní kostel v Dolní Čermné
So 22.4. – 21.00 h.	Bílá sobota - Adorace v kostele v Dolní Čermné po celý den. Obřady vigilie Veliké noci ve farním kostele v Dolní Čermné . Po skončení vigilie bude na faře v Dolní Čermné připraveno malé pohoštění na oslavu Zmrtvýchvstání Páně. Všichni jsou vítáni!
Ne 23.4.	Zmrtvýchvstání Páně - bohoslužby v kostele v Dolní Čermné: v 7.30 hod. a v 10.30 hod. Bohoslužba ve Verměřovicích v 9.00 hod. Na konci všech obřadů proběhne svěcení pokrmů.
So 29.4.	Při slavnostním odhalení sousoší bratrů sv. Vojtěcha a Radima na Libici oslaví svá životní jubilea arcibiskup Karel Otčenášek , 13.4. se dožívá 80 let a 30.4. před 50 lety byl svěcen na biskupa.
Ne 30.4.	Poutní slavnost sv. Jiří - farní kostel v Dolní Čermné Bohoslužby: v 7.30 hod. a v 10.00 hod., zpívané nešpory: v 16.00 hod.
Ne 30.4. – 18.00 h.	Tradiční setkání posledního dubna na Mariánské Hoře . První mše svatá v novém poutním období v 18.00 hod. v poutním kostele , večer program u ohně

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

3. neděle postní
26. března 2000
14. týden / 2000

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

27. března - pondělí	po 3. neděli postní 18.00 Dolní Čermná - za Josefa Kekeláka, rodiče a duše v očistci
28. března - úterý	po 3. neděli postní
29. března - středa	po 3. neděli postní 18.00 Dolní Čermná - za Růženu a Jana Markovy
30. března - čtvrtek	po 3. neděli postní 6.45 Dolní Čermná - na úmysl dárce
31. března - pátek	po 3. neděli postní 18.00 Dolní Čermná - za Marii a Jana Betlachovy a rodiče
1. dubna - sobota	po 3. neděli postní 8.00 Dolní Čermná - za Annu Fajtovou a manžela 17.00 Petrovice - za Antonii Moravcovou a manžela

2. dubna - neděle - 4. postní - „růžová“

Dolní Čermná -	7.30 h . - za Václava Duška a sestru
Verměřovice	9.00 h. - za rodinu Bohumila Stejskala
Dolní Čermná -	10.30 h. - za Dalibora Kašpara a rodiče z obojí strany

Lektorská služba:

2. 4. – neděle 4. postní	Dolní Čermná - 7.30 h.	Formánkovi č.202
	Dolní Čermná - 10.30 h.	Macháčkovi č.180

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

ve farním kostele se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté

Duchovní správce upozorňuje na akce ve farnosti:

<u>akce</u>	<u>den</u>	<u>čas</u>	<u>místo</u>
nácvik zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí 27. 3.	16.30 h.	fara Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty - děti	pondělí 27. 3.	17.30 h.	kostel Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí 27. 3.	18.00 h	kostel Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	pondělí 27. 3.	19.15 h.	fara Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty – ministrant	středa 29. 3.	17.30 h.	kostel Dolní Čermná
zkouška rytmického zpěvu mládeže	pátek 31. 3.	16.30 h.	fara Dolní Čermná
pobožnost Křížové cesty – mládež	pátek 31. 3.	17.30 h.	kostel Dolní Čermná
zkouška zpěvu chrámového sboru	pátek 31. 3.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
duchovní obnova farnosti	sobota 1. 4.		Orlovna Dol. Čermná
pobožnost Křížové cesty - O. Pavel	neděle 2. 4.	15.00 h.	kostel Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, DUBEN 2000

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 9. dubna 2000, Poutník vyjde 30. dubna 2000

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.